

Livsnära samtal

Samtal som mäter tiden med för stort mått!

Bordet är dukat: koppar, servetter och blommor välkomnar oss. Kakor och kaffekannor står på bordet bredvid. Förmiddagssolen lyser vänligt in genom kyrksalens välvda fönster, ger ett behagligt ljus. Alla som kan är samlade.

Det är dags för Omegagruppen.

Den träffas vanligtvis en gång i månaden och består av dem i församlingen som hunnit få många år i sitt livsbagage, en av ordföranden samt pastor. På programmet står: förmiddagskaffe och samtal kring kyrkoårets texter för den kommande helgen.

Även om alla är kaffesugna börjar vi med att lyssna till någon av texterna, bön och en ljusrunda där var och en berättar om var de är i livet just nu. Det kan handla om allt från trädgårdsarbete, tacksamhet över livet till oro inför ett planerat läkarbesök.

När kopparna börjar bli tomma, kakorna är avsmakade och kommenterade läses ytterligare texter. En bra repetition, även om de flesta är väl förberedda. Kanske gör pastorn en kommentar med exegetiska förtecken. Men även nu går ljuset runt och alla får tillfälle att fundera kring sitt möte med texterna. Om man avstår är det bara att räkna ljuset vidare till nästa person. Ibland använder vi färg eller lera till hjälp för att uttrycka det som orden har svårt för att fånga. Samtalet för oss ibland långt bakåt i tiden bland minnen och erfarenheter, oftast stannar vi i här och nu, men samtalet för oss också vidare i funderingar och förhoppningar till den tid vi inte vet något om.

Avslutar gör vi med en ”detta tar jag med mig”-runda, bön och välsignelsen. Den utmätta tiden upplevs ofta som om den mätts med fört stort mått. Och vi ser fram emot nästa gång. Omegaträffen är en prioriterad samling ingen av oss vill missa. Lastmoped, rullatorer, golfbilar, scooters, cyklar och ibland taxi för oss så vidare mot resten av dagen.

Ofta går jag förundrad från dessa samlingar där vi får mötas över djupa generationsklyftor och dela livet och tron på ett enkelt sätt. Några av alla de tankar som delats och dröjt sig kvar är: ”Det är så gott att få vara med”, ”Jag har funderat över om vi missat att förmedla det sköna i tron?” ” Jag ber till Gud att jag skall få vara med när den nya kyrkan är klar.” Det gäller att inte tappa tron på en framtid även när man hunnit bli 90 år!

Lena Huld, Styrso

